

ПРИВЛЕЧЕНИЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ
ВѢСТНИКУ.

Вильна. Вторникъ 9 Юля. — 1835 — Wilno. Wtorek 9 Lipca.

DODATEK DO GAZETY KURJERA
LITEWSKIEGO.

		Бар. пераздѣ. фран.		Термом. Ресмюра	Вѣтръ.		Состояніе атмосферы.	
8 Дня.	Утро.	28 дюй.	0,0 лин.	+ 12,5	В.	слабый.	Ясно.	
	По полудни.	28 —	0,0 —	+ 23,0	Ю.	—	Ясно.	
	Вечеръ.	28 —	0,2 —	+ 16,5	—	—	Ясно.	

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

I. Подрядъ.

1. Коммисаріатскій Департаментъ Военнаго Министерства вызываетъ желающихъ принять на себя въ печеніи одного года или двухъ лѣтъ поставку въ Динабургскій Военный Госпиталь, припасовъ матеріаловъ и аптекарственныхъ веществъ.

Торгъ назначается въ присушествіи Департамента 15-го а перепоржка 19 Юля мѣсяца сего года. Торги, и перепоржка будутъ произведены на починномъ основаніи ст. 10 закон. Гражд. кн. IV. Разд. III. Г. IV. о казенныхъ подрядахъ. Лица желающія вступить въ нашію подрядъ, обязаны представить Департаменту, при прошеніи, до наступленія торга: 1) паспорта или другіе виды о своемъ званіи и 2) докуменсы на благонадежныя залоги или поручительства на ширею часть подрядной суммы. При семъ Департаментъ предвѣщаетъ, что послѣ перепоржки, на основаніи ст. 10 зак. Гражд. кн. 1201 небудутъ уже приняты никакія предложенія. Условія подряда желающіе могутъ видѣть въ Департаментѣ ежедневно, во время присуствія.

Подписали: Генералъ Кругъ Коммисаръ.

Генералъ Адьютантъ Шиповъ, и

Начальникъ Офиса Спрашановичъ.

Вѣрно: Начальникъ Офиса Спрашановичъ. (1000)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

II Оświadczenie.

Оświadczenie imieniem WJPana Dionizego Peliskiego Sędziego Guber. Granicznego z Pitu Witkomierskiego, przez które on, celem uczynienia satysfakcyi realnym swoim wierzycielom postanowił rzec się całego swojego majątku Ziemnego na Taxę wieczystą i Exdywizję, czyni się z następnych powodów. W roku jeszcze 1816, zeszła Aniela z Moygisów Merfeldowa, posiadając Dobra Potawien z attynencyami w powiecie Witkom. przeszło wlok 200 i dymów rolniczych 76 w sobie zawierające, zapisata je prawem zastawnym darownym w summie cz. zł. 45,000 W. Peliskiemu; ten, po jej śmierci, gdy wszedł w posessyę dóbr pomienionych, wnet liczni sukcesorowie Merfeldowej rozpoczęli z nim nazywając się proceder celem zburzenia jego prawa. Peliski zgoda niedoświadczony w tym nowym dla siebie zawoździe, ustuchawszy zley rady następczących mu się przyjaciół, nabył od nich aktorstwo Potawienia, a że nie miał gotowych pieniędzy, powydawał więc obligi na rubli srebr. 35,000; sukcesorowie zaś, ze swojej strony, dokumentem r. 1817 w Ziem. Witkom. przyznany, zapewnili i obowiazali się jak naysolennie ewinkować, jeśliby ktokolwiek Peliskiego o aktorstwo Potawienia zaktócił, czego jednak dotychczas niedotrzymali. Jak przeto zrodził się pierwszy i największy dług Peliskiego nie z żadney zgoda pożyczki lecz z pomienionego uktadu wynikając, który mu wszakże zgoda niebył potrzebny, po takiej przemianie stopnia zastawnika na stopień dziedzica, Peliski przez pomieniony uktad otworzył drogę do dalszego siebie prześladowania, albowiem w tym samym roku W. Szymkowska nabywszy stopień od WWch Kozakowskich, rozpoczęła z nim nowy proceder w Ziem. Witkom. dowożąc bliższości sukcesorstwa Kozakowskich, a stąd, że do niey Potawien należeć powinien. Wśród jakowego procederu na samym wstępie zażędata po Peliskim albo złożenia dostateczney kaucyi, albo odjęcia od niego majątku i oddania w administracyę Opieki Dworzańskiej. Stało się: że po różnych kolejach tego procederu, Rządzący Senat rozkazał wziąć majątek Potawien w wiedzę Dworzańskiej Opieki do czasu ostateczney z Szymkowską rozprawy. W skutek jakowego ukazu w r. 1820 Dworzańska Potu Witkomier. Opieka, zajęwszy majątek Potawien z attynencyami aż do daty dzisiejszey, tym majątkiem rozrządzała, stanowiąc od siebie różnych administratorów i do tey nakoniec ostateczności przywiodła, że wszystkie intraty Potawienia obracały się tyl-

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

I. Podrad.

Kommissoryatski Departament Ministeryum Wojennego wzywa życzących podjąć się w ciągu jednego roku lub dwóch lat dostawy do Dyneburskiego Wojskowego szpitalu, zapasow, materyałow i medykamentow.

Targ przeznacza się na sessyi Departamentu 15 a przetarg 19 miesiaca lipca niniejszego roku. Targ i przetarg będą odbyte naistotney podstawie t. 10 pr. Cywil. Ks. IV. Rozdz. III. Tyt. IV. o skarbowych podradach. Osoby, życzące podjąć się tego podradu, obowiązane złożyć Departamentowi przy prośbie, przed nastaniem targow. 1) pasporty lub inne świadectwa o swoim stanie i 2) dokumenty na pewne ewikcyje lub poręcznictwa do trzeciej części podradowej summy. Przyczém Departament uprzedza, że po przetargu, na ośnowie t. 10 pr. Cyw. Art. 1201 nie będą przyjęte żadne propozycye. Kondycye podradu, życzący mogą widzieć w Departamencie codziennie podczas sessyi.

Podpisali: Jenerał Krygs-Kommissarz.

Jenerał Adjutant Sypow, i

Naczelnik Oddziału Stratanowicz.

Zgodno: Naczelnik Oddziału Stratanowicz.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

ko na utrzymanie samych włości, Inwentarz zatém zniszczono, grunta orome zapuszczono, i budowle do ostateczney ruiny doprowadzono, za co wszystko Członki Opiekę Dworzańską Witkomier. składający odpowiedzieć powinni i zdać rachunek z pobieranych intrat od czasu zajęcia Potawienia w swoją wiedzę. Kiedy tak majątek odjęto Peliskiemu, niezostawiwszy mu nawet żadnego sposobu do życia, on jeszcze z zapasów własnych i z pożyczki u rozmaitych osob prowadził przez lat kilkanaście z Szymkowską proceder: lecz w ostatku niemając żadnego sposobu dalszego popierania takowego procederu, i nie mogąc nakłonić do dania jakiegokolwiek pomocy, tych, od których aktorstwa nabył, zmuszony został weyść w uktad z W. Byczkowskim w stopniu Wey Szymkowskiej działającym; w skutek jakowego uktadu, wydał mu obligi na rubli srebr. 21,000, a sam przyjął od niego assekuracyę: iż nie wprzód za pomienionemi obligami upominać się będzie, nim majątku Potawienia nieoswobodzi z pod wiedzy Opieki Dworzańskiej; czego lubo W. Byczkowski dotychczas nie wyjednał, a stąd nie miał żadnego prawa upominać się o pieniądze za wydanemi sobie obligami, atoli jeszcze, w r. 1827 pozwał Peliskiego do Ziem. Witkomier. i otrzymał tam dekret summy pomienioną przysądżający, od czego Peliski appellował do Sądu Głt. Wileń. 2go Departamentu, a z kolei po utwierdzeniu tegoż dekretu przez Departament do Rządzącego Senatu, gdzie jeszcze z powodu nie złożenia przez Byczkowskiego papierów, rzecz ostateczna rozsądzoną niezostata. Każdy przeto widzi jakiej natury są długi Peliskiego, jak równie że on niezaciągnął na żaden zbytek i marnotrawstwo, lecz jedynie zmuszony swoim położeniem i okolicznościami, długi za te, są następane: 1 za wydanymi obligami sukcesorom Merfeldowej r. srebr. 35,000 2go w r. 1817 dla swojej żony Anny z Falkowskich Peliskiej zabezpieczył prawem zastawnym r. sr. 27,000 3 W. Byczkowskiemu jak się pomienito wyżej r. srebr. 21,000 4 na procedera pożyczzył r. srebr. 5000, długu antecessorskiego pozostata r. sr. 1,344 i za różne pretensye z rzeczy posessyi wynikłe r. srebr. 3000. Kiedy więc taki ogrom długów uciska majątek Potawien, a z drugiej strony żaden z wybywców nie dotrzymał swoich obowiazków względem ewinkowania Peliskiego od pretensyi Szymkowskiej; kiedy intraty z Potawienia od r. 1,820 aż dotąd niewiadomo gdzie się podziały, a w takim stanie rzeczy, jedni już pouzyskiwali dekre-

półki dzieło o ważności zapisów Merfeldowej za ukazem Izby Cywilney Wileń. nie zostanie odestane w Sąd Powiatowy Witkomier. Peliski zatem, celem przyspieszenia realnym swoim kredytorom satysfakcyi, jakoteż dójścia krzywd sobie podziatanych przez różnych, a między niemi przez Członków Opiekę Dworzańską Witkomierską składających, w jednym Sądzie i za jedną rozprawą, zrzeka się jak nayooczyściej majątku Poławenia z attynencyami oddając go na Taxę wieczystą i Exdywizyą, w jakim celu niniejsze zapisując oświadczenie, własną ręką podpisując. Dzieło się w Wilnie roku 1835 mca Julii 7 dnia.

Dyonizy Peliski b. Sędzia Granicz. Guber. Wileński.

Roku 1835 Junii 10 dnia w Izbie Wileńskiej Cywilnego Sądu takowe Oświadczenie przedstawione przy prośbie po nastętej rezolucyi w księgę Manifestową zapisane zostało, o czém też Izba poświadcza.

Assesor Józef Hoppen.

Експедиторъ Заборовскій.

Kancelarzysła Alojzy Weryha. (988)

III. Pozew.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc.

1* UU. Janowi Stacewiczowi, Gasperowi Kozielowi lub successorom, Janowi Żukowskiemu, i Janowi Stankiewiczowi, Janowi Rychterowi Sztabs-Kapitanowi, Tadeuszowi Żółkowskiemu, Benedykcie pierwiej Krassowskiej, a potem Józefowej Sidorowiczowej Kolegskiej Regestratorowej i jej mężowi, Józefowi i Anastazyi Święcickim, Antoniemu Szuszkiewiczowi, Stanisławowi Żytkiewiczowi, Michałowi i Franciszce Jurewiczom, Janowi i Krystynie Rutkowskim, starozakonnym: Michelowi Berkowiczowi i Berkowi Michelowiczowi, Szerkowi Boruchowiczowi, Boruchowi Jankielowiczowi, Leybie Nochimowiczowi i żonie jego Feydze Leybównie Saprylom, Mowszy Leybowiczowi Pozniakowi, Leybie i Hahnje Wólfowiczom i Wolfowi Leybowiczowi Trockim; pozew edyktały przed Sąd Powiatowy Wileński na kadeney S. Trojecką z instancyi UU. Ignacego Bohdziewiczza Kolleskiego Regestratora, Johanny z Bohdziewiczow i Michała Charytonowiczow Sowiet. Tyt. jako sukcesorow zeszłego Józefa Bohdziewiczza Radnego wynosicie mieniąc o to: obżalni, w górze poszczególnieni, za obligami w różnych datach zaszłemu Józefowi Bohdziewiczowi autecessorowi żałcy, wydaniem do dni życia jego zostali dłużnymi, a mianowicie Stacewicz od r. 1828 Xbra 17 r. s. 40, Gasper Koziel r. s. 22, Jan Żukowski przelewem Józefa Stankiewiczza od r. 1827 r. s. 27, Rychter Sztabs-Kapitan od r. 1826 Apr. 23 r. s. 23, Tadeusz Żółkowski od r. 1828 po sprowadzonej tradycyi r. s. 500 a po uczynionej w części wypłacie, restancyą Krassowska, a później Sidorowiczowa od r. 1827 8bra 6 zeszłemu Bohdziewiczowi r. s. 3 k. 50 a żał. Charytonowiczowi też Krassowska z mężem swym Józefem Sidorowiczem od roku 1832 Januar. 1 r. s. 14 k. 40, Święcicy od r. 1827 7bra 25 r. s. 17, Jurewiczowie od r. 1825 Julii 23 r. s. 500, Szuszkiewicz od r. 1822 Mar. 6 r. s. 21, Żytkiewicz od r. 1810 Julii 20 r. s. 110, Rutkowski od r. 1818 Apr. 23 r. s. 26 a po nadpłatach r. s. 10 k. 45, starozakonni: Leyba i Hahna Wólfowiczowie oraz Wolf Leybowicz Trocey od roku 1823 Junii 30 r. s. 600, Michel Berkowicz i Berko Michelowicz od r. 1816 Aug. 7 r. s. 300, Szerko Boruchowicz od r. 1817 8bra 16 r. s. 7, Boruch Jankielowicz od r. 1809 r. s. 900, Leyba Nochimowicz Sapryl i żona jego Feyga Leybowa od r. 1829 Junii 17 r. s. 300, a po nadpłacie w części uczynionej restancyą, Leybowicz Pozniak od r. 1827 Apr. 19 r. s. 20. Jakowych summgdy zeszłemu Bohdziewiczowi nieoddali, żałcy więc sukcesorowie idąc drogą prawa zakładają prośby nadewszystko, o przysądzenie dla żałcy, na obżalnych, a mianowicie na Stacewiczu r. 40 na Kozielu r. s. 22 na

Żukowskim i Stankiewiczu r. s. 27, na Rychterze r. s. 23, na Żółkowskiem z rzeczy r. s. 500, po częściowej wypłacie ile się okaże restancyi, na Krassowskiej a teraz Sidorowiczowej i jej mężu dwóch ilości jednej r. s. 3 k. 50, drugiej rubli takichże 14 k. 40, na Święcickich r. s. 17, na Jurewiczach r. s. 500, na Szuszkiewiczach r. s. 21, na Żytkiewiczach r. s. 110, na Rutkowskim r. s. 36 czyli restancyi, jaka po wypłacie w części uczynionej okaże się, na Leybie i Hahnje Wólfowiczach, oraz Wólfie Leybowiczu Trockim r. s. 600 na Michelu Berkowiczu i Berku Michelowiczu r. s. 300, na Szerku Boruchowiczu r. s. 7, na Boruchu Jankielowiczu r. s. 900, na Leybie Nochimowiczu Saprylu i żonie jego Feydze Leybowej r. s. 300 a po wypłacie w części dopełnionej restancyi, na Mowszy Leybowiczu Pozniaku r. s. 20, z procentem i expensem prawnym z inekwitacyą ad extenuationem do wszelkich obżał. funduszow, z wolnością ruchomości wyprzedania przez publiczną licytacyą, a w zdarzeniu niewystarczenia lub niewynalezienia majątku z wolnem wyekwowaniem skutkiem prawa statutowego, i tego wszystkiego sądenia, co z rzeczy i prawa wypadać będzie.

Roku 1835 Junii 28 dnia w protokóle Sądu Powiatowego Wileńskiego zapisano. Po wysłuchaniu doniesienia Urodzonego Hieronima Pietkiewicza Adwokata na dniu dzisiejszym podanego, przy którym składając pozew z instancyi Ur. Ignacego Bohdziewiczza Koll. Regestratora, oraz Michała i Johanny Charytonowiczow Tyt. Sowietnik., po Star. Leybie i Hahnje Wólfowiczow, Wólfie Leybowiczu i Tadeuszu Żółkowskiego, oraz dalszych przed Sąd Powiatowy Wileński. wyniesiony, żądał kopije stronom zakomunikować, postanowiono: z dołączeniem kopijow przestając komunikacye do Ziem. i mieyskich Policyi, iżby one wyż wyrażonym pozwanym osobom w mieyscu ich przebywania wręczyły i pospelnieniu, Sąd niniejszy zawiadomił. W celu dalszego działania w przedsięwziętym procesie, autentyk z wypisaną na onym kopiją z niniejszego postanowienia proszącemu zwrócić, dalszym zaś nie osiadłym, jedną kopiją do drzwi Sądowych przybić, drugą dla zaawizownia w Gazecie Kurjera Litewskiego poświadczyć.

Assesor Kostrowicki.

Regent Ignacy Naborowski. (989)

IV. Przedaż Fortepianow.

1 W mieście Rydze przy ulicy Sünderstrasse pod N. 18 znajdując się w najnowszym guście i najlepszej mechaniki Angielskiej Pantaliony z Fortepiano do zbycia, w cenie za sztukę po rubli srebrnych 195, właściciel onych JP. Jan Wilhelm Kelherer mając zamiar w krótko opuścić to miasto wydając się za granicę, przez niniejsze ma honor Publiczności zawiadomić, aby życzący nabydź takowe, nie opóźniali się. (1002)

Дозволяется печатать. Полицмейстеръ Мезневъ.

V. Ogłoszenie.

1 Sąd Kommissyi Naywyższą wolą dla urzędzenia interessow Xiążąt Radziwittow ustanowiony, udeterminowawszy wypuścić w dalszą od dnia 29 7bra t. r. arendowną dzierżawę dom murowany dwópiętrowy z gospodarskimi zabudowaniami i ogrodem W. Maryi Tyt. i żony Lidzkiej, w extenuacyi masy Radziwittowskiej zostający, w mieście Wilnie na Wileńskiej 1021 sytuowany, przez publiczną licytacyą, więcej dającemu, na odbycie takowej licytacyi dni 8, 9 i 10 następnego miesiąca sierpnia przeznaczył. Życzący zatem wziąć pomieniony dom w arendowną dzierżawę, zechcą przybyć w terminach wyżej oznaczonych do Sądu niniejszej Kommissyi, posiadzenia w domu Kardynalia zwanym odbywającego, na sessyie ranne. Dat w Wilnie dnia 5 lipca 1835 r.

Członek Kommissyi Jan Sylwestrowicz.

Ludwik Czernichowski Sekretarz. (999)